

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplacii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Învitare de abonament

la

„TRIBUNA“

Cu 1 Iulie v. 1897 încep
nouve abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.

Domnii abonații sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foii.

Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, oare începe ou prima și
se termină ou ultima lunii, după
stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Este în interesul dlor abo-
nenți, ca adresele se fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonații vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fâșiile, în
oare li-s-a trimis „Tribuna” până
acum.

Administrațiunea.

Vechi paname maghiare.

(m.) Ziarele de azi și politicienii din
oposiție injură pe Bánffy și nu scapă nici o
ocazie, ca să nu scoată la iveală mișe-
liile guvernamentului său, între care cu
deosebire escelează sistemul de protecție,
nepotismul. Acesta e cel mai puternic
mijloc de a grupa o majoritate de „ge-
schäftari” în giurul guvernului și de fapt
partea cea mai mare a deputaților și sprin-
gitorilor lui Bánffy se bucură de pro-
tecție, cu deosebire unde e vorba de căș-
tiguri și avantaje materiale. „Vicinaliști”
sunt favorizații cei mai dragi ai guver-
nului Bánffy, cu toată gălăgia ce s'a făcut
mai anul trecut din pricina trezboarelor
lor descoperite.

Așa este azi, dar' se nu gândească
cineva, că mai nainte n'a fost tot așa.

Am zis și o zicem, că lupta și toate ni-
suințele Maghiarilor de a ajunge și a se
susține la putere, se reduc la chestia de
pâne, în forma de a exploata pe popoa-
rele nemaghiare și a trăi pe ușor din ro-
dul muncii lor.

Așa a fost aceasta în veacurile tre-
cute până la 1848, când partea ce mai
mare a Maghiarilor trăia de pe spatele
iobagilor; pe timpul absolutismului au fost
cam zăgărați în exploatare impințenții
noștri, dar' îndată ce au ajuns la putere
în era dualismului s'au apucat de treb-
șoare. Drăguța de iobăgie nu mai putea
fi rentroasă și astfel cavalerii noștri au
trebuit să aștepte alte și mijloace de ex-
ploatare, căci — după cum scrie „Ha-
zánk” — „abia a preluat conducerea
afacerilor guvernului lui Andrassy dela
Schmerling, s'au și deschis buzunarele,
cari de 18 ani răbdau la foame”. Bu-
zunarele trebuiau umplute, foamea trebuia
potolită, flămânzii săturați! S'au și aflat
multe mijloace de a sătura și îndestul pe
cavalerii scăpați și înglodăți în datorii;
dintre aceste cele mai însemnate au fost
dela început speculațiile cu căile ferate.

Mulți favoriți scăpați au fost aju-
tați așa, că li-s'a condus calea ferată pe
la moșie. Prin această valoarea moșiei
s'a duplicat, din prapădiți ce erau, au
devenit earăși bine situați. Acesta era
scopul, ear' de altceva puțin le păsa gu-
vernului; că ținuturi împoporate și ro-
ditoare au fost lipsite de cale ferată de
dragul celor protejați, că terenul pe unde
se făcea calea era nepracticabil, astfel că
an de an se va surpa, nu numărău ni-
mic: doar' are Ungaria destui bani, scoși
de pe spatele popoarelor nemaghiare, ca
să poată preîntîmpina speșele de re-
parare ale căilor ferate!

Din incidentul surpării căii ferate
la Aghireș, „Hazánk” în numărul seu
din 10 Iulie c. reinproștează câteva
casuri de speculații de felul celor carac-
terizate mai sus și cari constituie tot atâtea
păcătoase paname maghiare. Deși aceste
sunt deobște cunoscute, e bine să le in-
registrăm de nou, căci ele ne arată în
toată golăteala sistemul de ticăloșii al gu-
vernului maghiare de mai înainte, cari
întru nimic nu se deosebesc de guvernul
millenar al lui Bánffy.

La 1867, decretându-se unirea Ar-
dealului cu Ungaria, în ministerul din
Peșta s'a virit și un Maghiar ardelean,
contele Emeric Miko. El a fost denumit
ministru de comunicații „de oare-ce la
aceasta se pricepea mai puțin” zice „Haz”.
Dacă însă chestiile de comunicație nu le

prea știea, cu atât mai bine se pricepea
la alte trebșoare, ceea-ce ne-o arată afa-
cerea căii ferate dintre Cluj și Orade.

Aceasta s'a construit de firma „War-
ring” din Londra. Dela Cluj la Huedin
șoseaua trece pe la Gilău; pe aici a fost
construită odinioară și calea romană, din
causă, că terenul este foarte solid și ți-
nutul bine împoporat.

„Tot omul cu minte ar fi crezut —
scrie „Haz.” — că linia ferată va fi condusă
pe aici, întreprinzătorii au discutat se-
pămâni între ei și ministru și cu consi-
lierii lui, că numai pe la Gilău e con-
sult să se facă linia, căci în alte părți
sunt dealuri mari și, ceea-ce e lucru
principal, terenul fiind compus din pă-
turi de meal, ploile îl sapă și ori-ce um-
plătură se va surpa. Dar' în Gărbău
era un proprietar, un fruntaș al statului,
calvin și deputat guvernamental; astfel
era om cu influință, deși nu era magnat.
Moșia lui valora 40—45.000 fl. fără
cale ferată, dar' dacă trenul se oprea la
ea, prețul i-se duplica și omul guver-
nului devenea mare proprietar.”

Acest om al guvernului a fost
Léssay Ferencz. Pentru hatrăul lui s'a
construit calea ferată pe la Gărbău și Stana,
la porunca directă a lui Miko și a guvernului
deși firma Warring a declinat dela sine
ori-ce responsabilitate. Întreprinzătorii au
avut dreptate. Deja în anul al doilea
după-ce a fost gata calea ferată, s'a sur-
pat viaductul dela Stana și de atunci în
numerate rânduri s'a repetat aceasta
până în zilele noastre, așa că linia ferată
dela Gărbău a costat statul până acum
mai multe milioane florini.

Milioane aruncate pentru un favorit
al guvernului!

Alt cas analog s'a întemplat tot pe
această linie, între Cluj și Turda.

La guvern era partidul lui Deak. Li-
nia ferată, spre mirarea tuturor, a fost
condusă prin niște locuri sterpe și cu te-
ren nepracticabil, cu încungiriarea ora-
șului Turda. Causa au fost doi favoriți:
Tisza László, (frate cu Tisza Kálmán),
fost proprietar în Cănuș-mare și Paget
János, un englez renegat, proprietar în
Ghiris. De dragul acestor protejați s'a
construit calea ferată, pe unde e astăzi,
cu speșe duble; susținerea ci costă an
de an milioane de florini.

Alte milioane aruncate în nășip, pen-
tru-ca „dl Paget János se-și poată direct
încărca pe tren bușile cu vin” — după-
cum zice „Hazánk”.

Ne reținem de a mai aminti alte
asemenea casuri de prin Ungaria. Cele

amintite mai sus caracterizează îndestul
modul de chivernisire al guvernelor ma-
ghiare, începând din momentul, în care
le-a ajuns pe mână și pânea și cuțitul.
Și cu cât maghiarismul se întărește, cu
atât crește și se înrădăcează sistemul
de căpătueală a celor protejați, a celor
ce se târăsc înaintea puterii.

Teara este exundată de ape, „pă-
mântul îi este năpădit de reptili, întoc-
mai cum viețea publică îi este năpă-
dită de alte animale tiritoare” — zice
„Haz.”

Apele se vor stoaarce, câmpiile vor
scăpa de reptili, dar' oare, când va sosi
timpul să se pună capăt și domnirii că-
pătueli, și „animalelor tiritoare” din viețea
publică?

Mult nu poate să dăinuiească, căci
domnia păcatului și corupției a fost tot-
deauna nesigură și scurtă.

Sibiu, 12 Iulie n.

**Metropolitul și Conferența dela
Cluj.** Sâmbăta trecută, pe cum aflăm,
s'a prezentat comitetul executiv al con-
ferenței dela Cluj, în frunte cu dl pro-
fesor universitar Alexandru Roman, la
Exelenția Sa Metropolitul Dr. Victor
Mihalyn de Apșa, în Blaj, spre a-i co-
munica, cum s'a hotărât, conclusele luate
de conferență.

Exelenția Sa Metropolitul a primit
deputațiunea cu vedită bucurie și și-a
exprimat mulțumirea văzând, că credin-
cioșii se interesează cu zel de cauza bi-
sericeii, sprigind nișușele arhierilor.

Pentru „Alkotmány”. Într'un mo-
ment de desperație organul partidului popo-
lar, se deserie că acțiunea autonomistă a Ro-
mânilor greco-catolici ar fi inspirată și susținută
chiar și cu bani de guvernul maghiar. Despre
mișcarea dela 1871 „Alkotmány” susținea
aceasta absurditate cu o față serioasă, potrivit
unei cauze mai bune. Ba avea cutezanța de
a se provoca și la numele dlui preposit din
Blaj I. M. Moldovan.

Acum aflăm în „Unirea” un răspuns
pentru „Alkotmány”, pe care îl reproducem:

Blaj, 9 Iulie 1897.

Domnule Redactor!

În „Unirea” nr. 27 din a. c. ai binevoit
a reproduce acel asert al lui „Alkotmány”,
că eu, ca fost notar al conferenței ținute de
Români gr-cat. la Alba-Iulia în 1871, pot
mărturis, despre aceea, că speșele pregătirii
acelei conferențe le-a acoperit guvernul țerii,

mă fac eu fără tine și — cu piciorul asta?
Nu; se nu te adoarmă!

— „Ba se mă adoarmă!”

— „Ba nu!”

— „Ba da!”

Nouă gemete, nouă expresiuni de du-
rere, și capacitățile reciproce s'au terminat cu
învierca voinței dumneaei.

Să o narcotizeze doctorul!
Dar' se ținem firul.

Doctorul vine. Nedumeririle dumnealui
încep însă de nou, acum în fața doctorului,
până-ce dumneaei ție cu credință la narco-
tizare.

Se începe de nou dialogul:

— „Ba nu!”

— „Ba da!”

— „Ba nu!”

— „Da!”

— „Nauu!”

— „Daada!” și începe plânsul. Ultima
armă.

Doctorul înțelege situația. Cu glas con-
vingător îl spune, că narcotizarea nu e pri-
mejdioasă. I-a garanțit „asupra sa”. Pe lângă
aceasta mai are și o parte foarte bună. Cel
narcotizat își spune singur toate întâmplările
mai recente, astfel, că la cei jalusi acesta e
mijlocul cel mai bun de a convinge partea
bănuitoare despre credința celeialalte părți.

Gemetete încetază, plânsul asemenea!
— „Zilele trecute — continuă doctorul,
am narcotizat o cocoană, care sub durată ope-
rațiunii — avea o umflătură la deget, și tre-
buia tăiată, mi-a povestit lucruri... lucruri
doamnă dragă, de a tevestit să roșesc! No-o-
cul, că bărbatul nu-i era de față! Dar' se

și toată conferența aceea a jucat, după-cum
i-a fluert regimul.

Lerte „Alkotmány”, se-i spun, că e pe
cale răcătă, când se provoacă la mine, ca la
marmor în lucrul acela, de care eu nu știu,
nu am auzit nimic, până nu am văzut publi-
cațiunea din „Unirea”.

Din conferența aceea am ținut și țin și
azi, că conferența aceea a fost liberă, și și-a
făcut conclusele, pe cum a cugetat ea de mai
bine. Baronul Vasile Pop era cu adevărat
în funcțiune înaltă, dar' el a rămas totdeauna
credincios al națiunii și bisericii, și peste tot
a fost bărbat cu caracter solid, încât nu ar
fi primit a se face unealta nimărui. El s'a
bucurat de nume bun în toată viața sa, cu
atât mai mult trebuie să regretăm, cei ce l'am
cunoscut, că-l vedem (din fericire numai în
„Alkotmány”) pe gura unui calumniator
ordinar.

Ce privește speșele conferenței, știu po-
sitiv că fiecare a călătorit la Alba-Iulia și a
petrecut acolo pe speșele sale. Speșe de pre-
gătire nu au fost, ear' speșele împreunate cu
tipărirea actelor acelei conferențe le-am ac-
operit eu din salariul meu cu totul modest, ce
aveam ca profesor gimnasial.

Te rog a publica aceste șire spre res-
tabilirea adevărului lovit de „Alkotmány”.

I. M. Moldovan.

Conferențele de pace. — ce se
plănuiau în Austria, spre a stabili împăcarea
între Cehi și Germani s'au zădărnicit. Un
comunicat oicios din „Freundenblatt” ne ve-
stește această știre. Așa se vede, că contele
Badeni nu e norocos în chestiuni de împăcare.
De altfel cauza aceasta s'a zădărnicit cum
se spune prin ținuta respingătoare a partidelor
germane.

Poate, că mai târziu guvernul austriac
va face noșe încercări, în altă direcțiune.
Acum însă semnalăm, că inițiativa dela care
se speră mult s'a zădărnicit înainte chiar de
a fi făcută.

PACE?

În tractările de pace dintre Turcia și
Grecia (adece puterile europene) s'au în-
templat pași mari. Au intervenit monarhii
puternici ai statelor mari, în primul loc M. Sa
Monarhul nostru.

Sultanul a fost adresat M. Sale, precum
și Împăratului Wilhelm, presidentului Faure,
și poate și altor capi, telegrame prin care îi
ruga, să primească cu bunăvoință raportul
ministrelor plenipotențiarilor ai sei, și să-l apri-
ginească în concertul european.

ne apucăm de lucru, căci „târzie vreme e
acum”. Poftim, ședeți — pe scaunul acesta
doamnă!

Tăcere lungă. Dumneaei o întrerupe
în fine.

Dar' dumneaei o luă acum pe un glas
rugător:

— „Domnule doctor! Uite, mi milă de
bărbat, care e atât de îngrijit de mine. Scoate
afurisita asta de măsă fără să mă mai adormi.
Mă simt destul de tare; nu vior da nici un
seam de durere. Să vezi; nici un suspin nu
vei auzi!”

— „Cum poftiți doamnă!” zise docto-
rul, și la moment afurisita de măsă fu
scoasă.

Dumneaei s'a ținut de cuvânt. N'a zis nici
cârc! sub durată operațiunei. Doctorul pleacă
mulțumit cu țava, eu adorm mulțumit cu eve-
nimentul, vecinii mei adorm asemenea; el mul-
țumit că învingerea a fost pe partea lui, ea
mulțumită că ea a învins. Și cu adevărat ea
a învins, cum se va vedea din capital următor
al acestui senzațional roman balnear, în care
se vor face grave „desveliri”, asupra cărora
atragem din vreme atențiunea binevoitorilor
noștri cetitori.

Să continuăm dară.

E dimineață. Îmi fac primblarea obici-
nuită pe cărarea umbroasă și tăcută de pe
partea cealaltă a Cerneli. Cărare e pustie.
Eu și păsările. Țîntarii dormeau încă.

De odată auz glas cunosc din o coti-
tură ascunsă.

Stau pe loc și ascult. Un glas de prima-
donă zicea așa:

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Dela Băi.

— Raport senzațional, scris mai cu talent. —

Băile Herculanee, Iulie.

Prin alte părți a lumii, ba chiar și a
Europei, azi în curent cu chestia națională,
omul, după afirmarea celor mai mari specia-
liști, moare astfel, că adoarme și nu se mai
trezește. (Se zice că acest „metod” de a
pune „biba” e leacul cel mai sigur contra
insomniei).

Pe aici însă, unde pacea europeană e
atât de asigurată, încât militarii umblă fără
săbii, și fără nici o frică, prin mijlocul focu-
lui destul de primejdios ce-l dau ochii negri
și albaștri ai publicului cu tunici și umbreluțe,
pe aici zic, nu se moare așa ca prin alte
părți. Aici moare omul fără să adoarmă. Și
moare în diferite variațiuni.

Mori de frig, când ploaie. Mori de
cald, când soarele îți scoate sudori cu razele
Röntgen. Mori de drag, când tăvălit a lene
în salonul de cură, ascuți acordurile fru-
moase na-fi-o-na-le, scoase din piano de de-
getușele și mai frumoasei Lugojence cu pă-
lărie roșie, (ce păcat că — s'a dus), ori
dumet-urile admirabile ale damicelelor din Ro-
mânia (una la piano cealaltă la violină), și-ți
arunci ochii peste atâtea grădini de flori (în
miniatură) de pe pâlăriile secului frumos
ascultător cu evlavie, ca și tine. Cursat de-
liciu se mori așa! Mori apoi de urt, când

te vezi earăși singur, între patru pereți, tă-
cuți și ei, ca tine, ori mori de dor-ul cuiva,
pe care-l știi departe de tine!

Grăție deosebitului meu talent, cu care
sunt în stare a delega cele mai grele pro-
bleme, politice și sociale, ale veacului, căruia
Europa se gătește a-i pune luminarea în mână,
ca să-i treacă la înaintașii sei, — am dus-o
până la perfecție în toate variațiunile morții
de pe aici.

Mor dimineața, seara, la amiază, în-
ainte de dejun, după cină, mor când vreau.
Ba așa m'am învățat cu moartea, încât nu pot
adormi până nu mor odată de — urt. (Cre-
deați sigur că de dor-ul cuiva? Dăm cea
mai categorică desmințire acestor presupusuri
— anonime!).

Dar' se trecem la obiect, căci e vorba
de un — roman.

E seară.

Soarele s'a retras în apartamentele sale
de noapte, în dosul colibei Elisabeta din vir-
ful dealului.

Stelele făceau cu ochiul cătră publicul
de jos, și mai făceau și glume între ele, la
adresa stăpânei lor, madam Luna, care ședea
încă la oglindă și-și ardea bucele cu ferul.
Făcea teatletă cum se zice.

Publicul de jos, care cocheta cu stelele,
era compus din un singur muritor necunoscut,
care în pas dactilic și cu gulerul ridicat
grăbea cătră casă.

Să-l urmărim.

El întră într'un hotel, o ia pe un co-
ridor îngust, deschide cu grăbire o ușă și
intră într'o cameră tăcută și luminată cu lu-
mină electrică.

Foarte bine. La lumină vom pute vedea
cel puțin că cine e necunoscutul nostru. Dar'
ce vedem? Necunoscutul ne este nouă foarte
cunoscut.

Sunt chiar eu!

Radios de această demascare proprie
făcută mai cu înlesnire ca a lui Bruno
Acuarel și celeialți Turizți, — m'am pus se
mor o moarte provisorie, clasa IV.

Mă aflam chiar în agonie, când din ca-
mera de alături, de care mă desparte o ușă
cu mai multe crepături, aud mai multe și fe-
minine suspine, la fel cu acele „suspine crude”
cari la noi, acasă, se cântă pe arie — na-
fi-o-na-le.

Ne având alta de lucru mă pun și
— ascult.

Ce era?

Vecina mea din dreapta, care număra
cam puține primăveri, și are un bărbat cam
cu multe toamne, plus un picior țapen de
reumatism, avea teribile dureri de — măsă.
De aci suspine, gemete, exclamări de durere.

— „Să chiemăm doctorul să o scoată
dragă!” zicea bărbatul.

— „Nu, că mor!” răspundea dumnea
ei, plângându.

După multe explicări și capacitări în
fine se învol dumneaei să i-se scoată mă-
seaua, însă sub o condițiune.

— Doctorul, se mă narcotizeze!

— „Cum? Să te adoarmă, ca să nu te
mai scoli?” început acum să lamenteze bărbat-
tul. „Câte casuri s'au întemplat, că narcoti-
zarea a avut cel mai tragic sfârșit! Tot așa
se poate întempla și cu tine. Și atunci ce

La aceasta telegramă a Sultanului M. Sa Monarchul nostru a răspuns mai întâi earași printr-o telegramă, care s'a publicat în foaia oficială „Viener Abendpost” din Viena.

Eată cuprinsul telegramei în traducere: Amicitie, sinceră și loială, ce nutrește față cu Maiestatea Voastră, și la care cu tot dreptul Vă provocăm în impregiurările de față, imi impune datoria a recomanda M. Voastre în interesul Vostru și al imperiului vostru încheierea grabnică a păcii cu Grecia pe baza condițiilor formulate de ambasadorii din Constantinopol. Linia de frontieră propusă de comisiunea atașelor militari corespunde principiului de rectificare strategică, care dela început a fost primit de M. Voastră, și formează împreună cu celelalte condițiuni de pace maximul concesiunilor, care au fost recunoscute de juste din partea concertului marilor puteri, care unit și tare în hotărârile sale intenționează înainte de toate să creeze o stare de lucruri, ce se deee Europei garante solide de pace și liniște. Rog în urmare pe Maiestatea Voastră a lua în serioasă cumpănire sfaturile mele, și folosesc privilegiul acesta de a-mi renoi expresiunea sentimentelor mele de înaltă stimă și sinceră amicitie.

Această telegramă, ori-cât de nobilă în expresiuni și de amicală, este cu drept cuvânt apreciată ca un pas politic de mare gravitate, care se speră, că va face adâncă impresiune la Poartă și va da alt curs tractărilor spre grabnic sfârșit mulțumitor.

Presa din monarchie și presa germană accentuând importanța acestei telegramă, tin să scoată la iveală și procedura amonică a Rusiei și Austro-Ungariei în chestiunea orientală.

Că oare ce efect va avea pasul M. Sale asupra Sultanului nu se știe. Telegramele sosite din Constantinopol nu spun nimic pozitiv. Ceea-ce se spune despre dispoziția Turcilor numai liniștitor nu e pentru amicii păcii.

Cu datul de 9 Iulie n., adică după ce telegrama Monarchului nostru era deja cunoscută, se telegrafa din Constantinopol următoarele:

„De câte-va zile circulă șvonuri neliștitoare despre demonstrațiuni și atentate plătite contra ambasadorilor. În urma acestora unii ambasadori au luat măsuri preventive. Instinctele agitate ale poporului pot se producea escese. În ultimele două zile au fost arestați mai mulți oficanți civili și militari.”

Dacă luăm în considerare acestea, apoi știrea, că „Hamburger Nachrichten”, organul inspirat de Bismarck recomandă Sultanului să nu se supună Europei, după aceea informația din Köln despre o păgire energetică a Rusiei în cauza orientală, ne vine să ne întrebăm, că ce se pregătește, pace ori războiu?

Cu toate acestea nu putem califica, decât ca o îngâmfare, pășirea lui Kossuth Ferencz, care a și dat o interpelație către guvern, ca să lucre pentru grabnica încheiere a păcii între Turcia și Grecia, și pentru garantarea autonomiei pe seama Cretei. Ca și când toate acestea ar atrina dela guvernul maghiar, și ca și când Kossuth Ferencz ar fi cel puțin un candidat de ambasador la Constantinopol!

— „Era gata, să mă tridez singură! Ce om bun doctorul ăla, că m'a făcut atentă la primejdia ce mă amenința! Ce scandal era puile! Nu-i așa?” și urmă o pocnitură de buze, despre care cei inițiați în cauză zic că s'ar numi: sôrtutare.

— „E fapt porumbi?” zise un glas de bariton.

— „Fapt puile!” — altă pocnitură din buze.

Cu pași repezi trecu pe lângă „puile” și porumbiță”, și o privire trecătoare imi fu de ajuns pentru a constata că „porumbiță” era vecina mea din dreapta, ear „puile” avea mnșete mari și stele de aur.

Act se gata desvôlirile, dar romanul continuă.

În momentul espedării acestui raport aud că dumneaei a plecat cu „puile”, ear dumnealui a rămas cu — piciorul țespen și cu mâseaus dumneaei. Dăm știrea cu rezervele cuvenite, fiind-că nu am putut-o controla încă.

Ultima oră. Dăm o categorică desmînțire tuturor știrilor sensaționale cuprinse în acest raport. Sîntem autorizați din parte competentă a declara, că nimic nu s'a întîmplat din adevărurile înșirate aci.

Cea din urmă rectificare. Aud căjelneva, ascuns sub mantaua pseudonimului meu, scrie rapoarte sensaționale și malițioase dela băi. Declar că nu sînt la băi, și n'am fost la băi, fiind-că mie nu-mi plac băile ci „bălele” din Bănet, fie și cam nebrute. Protestez dar sus și tare în contra abuzului ce se face cu numele meu! (Nota mea. Altă rectificare nu va mai urma.)

Am zis și subscris. Searon.

Cronică politică.

Independența Bulgariei. Prințul Ferdinand se va reîntoarce azi mîne dela Roma, decorat cu ordul „Anunziata” ear ministri sei, unul (Stoilov) decorat cu ordul lui „Lazar”, ear altul (Ivanov) cu „crucea Italiei”. Din Roma prințul Ferdinand va trece prin Viena spre România. La Sinaia, spun zările din regat, va sosi în 15 Iulie. Deodată însă cu această știre se spune și aceea, că călătorile principelui Ferdinand sînt în legătură cu proclamarea Bulgariei ca regat independent. În timpurile acestea critice din Orient acest plan al prințului Bulgar e destul de riscat.

Pentru Irlandezi. Din Londra se telegrafează: Lordul Balfour declară în cameră, că nu poate promite pentru proxima sesiune un proiect despre înființarea unei universități catolice în Irlanda, dar el se va întreprunde pentru o astfel de universitate, care e de cea mai înaltă importanță pentru instrucțiune și pentru viața socială a Irlandei. Convingerea sa e, că lipsa unei universități catolice este simțită de marea majoritate a Irlandezilor, ca un mare desavantaj.

Sultanul și puterile. Din Berlin se telegrafează: Împăratul Wilhelm a răspuns la telegrama Sultanului promițînd o cercetare binevoitoare, fără însă a garanta un sprigin. Din Paris se anunță cu datul de 10 Iulie: Ministrul de externe Hanotaux a prezentat în consiliul de ministri textul telegramei Sultanului către presidentul în cauza frontierei Peneios. Consiliul de ministri a stabilit textul răspunsului la această telegramă.

Chestiuni școlare.

Liceul român din Brașov.

Dela liceul nostru din Brașov ni-se trimis spre anunțare două interesante broșuri didactice:

1. *Seria I. Conferențele pedagogice* ale corpului profesoral, ținute în anii școlari: 1894—95, 1895—96, 1896—97. Reproduse cu unele adaușe și cinci ilustrațiuni din programele școl. XXXI—XXXIII și publicate în edițiune separată de Virgil Onișiu, directorul școlilor medii.

2. *Dionisie Făgărașanu: Promovarea elevilor.* Raport prezentat conferenței corpului profesoral dela școlile medii gr.-ort. române din Brașov.

Liceul de stat din Sibiu.

Zilele aceste a apărut programul liceului de stat din Sibiu, cu date privitoare la starea instituțiunii și mersul învățămîntului pe anul școlar încheiat 1896/7.

Liceul de stat din Sibiu e frecventat în majoritate de elevi români și astfel datele programelor lui interesează an de an și publicul românesc. Darere numai, că în contrazicere cu legea de naționalități, drepturile Românilor sînt și aici neabăgate în seamă. În loc de a fi cursuri paralele române din unele studii ni-se scoate ochii cu propunerea neobligată a limbii române, din partea a doi profesori străini. Încolo șovinismul și aici își joacă mîndrele, pare că liceul din Sibiu e în Dobriță ori Kecske-met, ear nu într'un oraș din Ardeal, încongiurat exclusiv de Români și Sași. Cunoaștem profesorii liceului și știm că afară de cei cari propun limba română, nici unul nu știe românește sau nu vrea să vorbească limba noastră. E mirare? A vorbi azi românește e păcat în ochii șovinismului și acela, care păcătuiește, poate ușor să dea de rău!

Programa însăși începe cu ceva „înălțător”, patriotic, cu vorbirea milenară a dlui prof. Ferenczy, ținută anul trecut la 9 Mai și cu poeziile declamate și cântate cu acest prilej. Urmează apoi știri privitoare la corpul profesoral. Din aceste aflăm, că limba română a fost propusă de dl Gidofalvy Gáza, în 6 ore pe săptămână studenților din cl. II—VI. Împărțiți în 3 grupe, ear celor din cl. VII și VIII le-a propus o dl prof. Szöcs Géza Dr. în limba română și maghiară, în câte o oră pe săptămână.

La rubrica materialului peurs în studii se adă, între studiile extra-ordinare și limba română.

Limba română se învață numai din cl. a II. liceală în sus. Pentru-ce băieții din clasa primă nu primesc instrucțiune — chiar și în mod extraordinar — din română, nu știm și nu putem pricepe.

În clasa II. (grupa I 2 ore pe săptăm.) s'a percurt morfologia limbii în general și s'au analizat piese de cetire.

În cl. III. și IV. (gr. II. 2 ore pe săptăm.) s'a tractat sistematic gramatica, s'au analizat piese și s'au declamat poezii. Lunar o lucrare în școală.

În cl. V. și VI. (gr. III. 1. o pe săptăm.) s'a explicat cuprinsul pieselor de cetit; la 2 luni câte o lucrare în școală.

În cl. VII și VIII (gr. IV. 1 oră pe săptăm.) Isteria literaturii române. Cetire: piese din cartea de lectură a lui Viciu, din Eminescu, Bolintinean și Alexandri.

Manuale s'au folosit: *Alexi, Roman nyelvtan, Budapest*, apoi cărțile de cetire de *Popea și Viciu*.

Ce vreau domnii profesori cu „Roman nyelvtan” de Alexies, nu înțelegem. Nyelvtan-ul acesta e scris pentru patrioții, cari s'ar „dimita” să învețe limba română. Aceasta o înțelegem, dar ca pe băieții români din cl. II. liceală, cari încă numai românește știu, să-i învețe din o carte ungurească a cunoaște limba română, aceasta e o batjorură și absurditate pedagogică. S'au va fi și acesta un mijloc de maghiarizare, mai știți?

Trecînd mai departe, dăm de „masa studenților”. „Albinei”, botezată „Dek asztal”, care e, cu drept cuvînt, lăudată.

De altcom „Albina” sau mai mult dl *Parteniu Cosma*, este lăudat încă odată, dar de astă-dată nu pentru ajutorarea școlărilor români, ci pentru un dar de 200 fl. ce „îgazogăt tanács”-ul „Albinei” l'a făcut liceului, ca studenții să poată lua parte la o excursiune de gimnastică la Deva.

Întrebăm: oare această sumă nu era mai bine să se deee la o școală română săracă, decât să fie aruncată în cazanul de maghiarizare?

Din datele statistice însemnăm următoarele:

Elevi au fost de toți 413, între cari 219 adevă mai mult ca jumătate Români! Limba română au învețat-o însă numai 100 elevi.

Luând în considerare, că celor din I. cl. nu li-s'a propus limba română, și că în cl. I. au fost 68 de Români, rămîne că 51 de Români nu s'au foseris la limba română. Dacă comparăm după clase numărul celor înscriși la limba română cu numărul Românilor, datele se grupează astfel: cl. II. a 25 Români, au învețat limba română 17; cl. II. b: 22 R. n'a învețat nimeni! cl. III. 31 R. — 17; cl. IV. 27 R. — 23; cl. V. 18 R. — 16; cl. VI. 9 R. — 8; cl. VII. 14 R. — 13; al. VIII. 5 Rom. — 6. În toate clasele numărul celor ce au învețat limba română e mai mic decât nr. Românilor, afară de cl. VIII., unde se pare că și un Ungur a învețat românește. Deosebirea e: în cl. II. a — 8; cl. II. b. — 22; cl. III. — 14; cl. V. — 4; cl. V. — 2; cl. VI. — 1; cl. VII. — 1; cl. VIII. + 1.

De ce oare nu învață Românii limba română? Poate că ved e înșei, că așa cum li-se propune nu are sens. Concluctura aceasta se confirmă prin faptul, că în cl. VII și VIII. unde Dr. Szöcs a propus istoria literaturii, precum apare din program, cu pricepere și zel, toți Români; afară de doi, au umblat la ora de limba română. În celalalt despărțiment al dlui prof. Gidofalvy 50 de Români n'au aflat de lipsă să se înscrie la acest studiu neobligat.

Ca curiositate mai însemnăm că premiul (100 coroane în aur) pentru cea mai bună disertațiune despre *Dek Ferenc* l'a cîștigat un Român, Ioan Fruma, care la examenul de maturitate a reușit singur cu eminență. Tema premiată e intitulată: „Aprețierea retorică a lui Dek Ferenc”.

Între fundațiunile gimnasiunii este una „Putnoky Miklós”, făcută de fostul profesor, acum director în Lugoj. Fundațiunea o administrează consistorul din loc, și el distribue și premiul (de 12 fl.) unuia dintre cei trei candidați propuși de corpul profesoral, ni-se pare că dintre cei-ce fac mai mult progres în limba maghiară. În estan premiul l'a cîștigat Aurel Bratu, din cl. VII.

Seminarul Vancean de băieți.

(Escriere de concurs).

Nr. 22—1897. Părinți, cari voesc a-și așeza pruncii în anul școlastic viitor 1897/98 în seminarul tinerimii române greco-catolice dela gimnasiul român greco-catolic din Blaj, sînt avisați că termenul concursului de primire este 15 August n. până la care zi toți părinții au să-și trimită concursule adresate „Prea Veneratului Consistor Metropolitin în Blaj”, de unde în timpul cel mai scurt li-se vor espede rezoluțiunile. Suplicele de primire a acelor băieți, cari n'au mai fost în seminar, an să fie instruite cu carte de botez, testimoniu despre clasa absolvată și atestat de vaccinare.

Asemenea în suplicii este a se însemna cu acurateță locuința și posta ultimă a suplicentului, ca să nu se ivească erori în trimiterile rezoluțiunilor.

Spre a fi primiți în seminar trebuie să suplice și aceia, cari au fost deja în seminar în anul școlastic expirat. Oei-ce nu vor trimite suplicii în scris, nu vor fi luați în considerare.

Condițiunile primirii sînt următoarele: 1. Pentru un tîner vor fi de se plăti câte 12 fl. pe lună și așa pe un an 120 fl.

Plătirea are să se întîmple cu toată punctualitatea, în 2 sau 4 rate anticipative, ceea-ce părinților li-se aduce aminte cu toată serioșitatea, căci altmîntrelea direcțiunea în decursul anului va fi silită a dimita pe elevii, ai căror părinți, tutori sau îngrijitori nu au solvit ratele la timpul seu.

2. Pentru fieștecare tîner la începutul anului este a se solvi o taxă de înscriere de 4 fl.

3. Fieștecare tîner are să aducă cu sine:

a) 4 părechi de schimburi bune de pânză sau giolgiu;

b) 4 năfrămi de busunar și 2 la grumazi;

c) 2 părechi de călțuni buni și 4 părechi de ciorapi sau obiele.

4. Vestiminte de pat:

a) 1 saltea (sac de pae) de așternut de desub;

b) 3 fețe albe de pat;

c) 2 perini, 4 fețe de perini și 1 plapoașă;

d) 2 fețe albe de giolgiu de acoperit patul.

Atît vestimintele de pat cît și albiturile sau schimburile au să fie de acasă însemnate cu numele elevului respectiv, sau fiind numele cusut sau scris cu negreală, ce nu se șterge prin spălare, căci altmîntrelea superioritatea institutului nu poate lua nici o răspundere la cas, când s'ar perde.

5. Fieștecare tîner are mai încolo să-și aducă 3 ștergare și 2 pepteni, unul rar și altul dea, apoi un cuțit, 1 furcă și 1 lingură de metal, 1 păhar și 3 servete.

6. Fieștecare tîner are mai încolo să-și aducă o perie de vestiminte și de curățit călțunii.

6. Părinții în decursul anului școlastic să nu trimită fiilor lor din seminar nici articlii de mîncare, decât poate la sărbătorile cele mari, fiind în privința aceasta în deplin provăzuți, nici bani, ci lipsele de vestiminte, cărți și altele de soiul acesta să li-se împlinească pe calea superiorității, ca așa să se invite ori-ce ocaziune la escese și transgresiuni de disciplină, daunoase educațiunii și progresului în studiu. Condițiunea aceasta li-se aduce aminte cu deosebire părinților, tutorilor și îngrijitorilor, căci altmîntrelea superioritatea seminarului nu poate lua asupra sa în multe privințe nici o răspundere pentru elevii concresuți îngrîjirii sale, și urmările neobservării condițiunii acesteia părinții vor ave să-și le ascrie șie și ei.

Pentru suma de 120 fl. v. a. pe un an școlastic tinerilor li-se va da următoarea provisiune:

1. Locuință în institut, în sale mari, sănătoase, luminoase și provăzute cu toate cele de lipsă.

2. Vipt întreg regulat, și în special în zi de dulce: a) *Dejun*, câte un păhar de lapte cald cu pîne; b) *Prânz*, 3 specii și anume: supă de carne, carne cu sos, și mîncare groasă cu carne, sau friptură, ear în Dumineci și sărbători pe lângă acestea și aluat; c) *Cină* și specii anume: supă de carne și mîncare groasă cu carne. În zile de post, dimineața un păhar de lapte cald cu pîne, la amiază 3 specii, ear seara supă și mîncare groasă de legumi, brînză sau lapte.

3. Spălatul întreg peste an. Pentru întăritul schimburilor însă se va plăti separat și anume 3 fl. la începutul anului.

4. Luminaul în timpul recerut.

5. Încălzitul în timp de iarnă.

6. Medicii și medicină din apotecă sau de casă pentru cei morboși și viptul prescriș de medic.

7. Instrucțiune în cas de lipsă prin indivizi eminenți.

După-ce din motive de igienă și curățenie s'a adaptat pentru tinerime în edificiul institutului și o scaldă de apă caldă, așa ca fieștecare elev să se poată folosi și de scaldă, se va solvi la începutul anului o taxă de 1 fl. pentru folosirea scaldei.

Părinții, ai căror fiu vor fi primiți în seminar, să înștiințeze, ca pentru obiectele de aranjament ce vor fi date spre folosire fiilor lor sub număr deosebit, aceia vor fi răspunzători. Deci ori ce donă vor ave să o rebo-nifice denșii.

Tinerii primiți în seminar vor ave a se prezenta înaintea superiorității seminariale în 1 Septembrie nou. Aceia, pe cari medicul institutului îi va afla inadmisibili din ori-ce motiv igienic, vor trebui să părăsescă seminarul.

Blaj, în 9 Iulie 1897.

Dr. Vasiliu Hossu,
rector seminarial.

Aforisme politice

— Una la zi. —

Când un rege englez e urît sau desprețuit, trebuie să fie nefericit. Junius.

Societatea de lectură

„Andreiu Șaguna”.

— Raportul general pe a. școl. 1896/7. —

Este un adevăr mai pe sus de ori-ce îndoială, sfînt și nerăsturnabil, că progresul unei națiuni depinde dela spornica și priincioasă dezvoltare culturală și națională a ei. Istoria, cartea adevărului, oglinda fidelă a trecutului popoarelor, ne arată până la evidență aserțiunea de mai sus.

Poporul, care va fi norocos a ave o tinerime atît din punct de vedere intelectual cît și moral binecuvîntată și nelipsită de sentimente patriotice, acela va fi un popor plin de speranțe în viitor și nefericit va fi acela, care va ave în frunte o tinerime ignorantă și imbecilă, egoistă și lipsită de idealuri.

A-și crește dar' un popor bine, tinerimea, a-și desvolta atît calitatea minții, cît și ale inimii, a forma un caracter religios, moral și național înseamnă a-și asigura un viitor strălucit, a-și acuirea puteri tinere și vîenjoase pentru ajungerea idealurilor, ce le are.

Cu rigoare dar' se impune și este un postulat nu numai pedagogic, dar' așa zicînd și național, cultivarea tinerimei.

Între multe mijloace de cultivare a tinerimei numărăm și societățile de lectură. S'a zis și cu drept cuvînt, că numărul societăților și al reuniunilor, ce le are un popor, a fost și va fi totdeauna considerat ca unul dintre cele mai drepte barometre ale stării lui culturale.

Tot cu atît drept putem afirma și despre societățile de lectură, cari numai și numai din motive de cultivare în sensul strict al cuvîntului sînt întemeiate și ca atari, mai mult drept au a se numi barometrii stării de cultură a unui popor.

Fiind dară societatea de lectură un factor cultural de frunte pentru tinerime și menirea ei trebuie să fie mare, țința ei măreață și nobilă și înalt scopul ei. Societatea de lectură are să creeze din membrii ei tot atăția oameni virtuoși, să-i înarmeze cu armele spirituale și morale, cu lumină și știință, cari ca un far să-i conducă prin feluritele peripeții la limanul dorit, ca astfel să-și poată manifesta forțele lor pentru binele comun și să lucre pentru realizarea marilor idealuri naționale.

Afară de această nobilă și măreață menire, ce ori-ce societate literară trebuie să o aibă, societatea de lectură „Andreiu Șaguna” are în vedere și tine mult ca din membrii ei să crească preoți buni, zeloși, devotați sîntei noastre biserici și gata a aduce jertfe pe altarul ei și al națiunii și învățători harnici și desioinici, cari să fie conștii de sfînta lor chemare. Ea nu uită pe un moment legătura strînsă, raportul intim ce există între aceste 2 chemări și drept aceea ea și nisuește a desvolta în sinul membrilor ei, clerici și pedagogi, spiritul de coherență, de solidaritate, care e sigară garanță pentru o muncă harnică în viitor.

Aceasta e scopul societății de lectură „Andreiu Șaguna”, pentru realizarea acestui scop a lucrat ea precum în trecut așa și în anul acesta al 29 al existenței sale.

(Va urma).

CRONICĂ

Sibiu, 12 Iulie n. 1897.

Principele Ferdinand la Sinaia.

Medicii au dat următorul buletin medical asupra stării principelui Ferdinand.

Astăzi în 26 Iunie 1897 la 8 ore și un sfert dimineață, vîzînd starea satisfăcătoare în care se află A. S. R. Principele României, vîzînd și vremea favorabilă, ne-am hotărît, lucru la care ne decisesem deja mai de mult și pentru executarea căruia nu așteptăm de cât o ocaziune oportună, să transportăm pe Augustul bolnav la Sinaia. Transportarea s'a efectuat cu toate precauțiunile posibile și la condițiuni excelente. La 12 ore 40 minute A. S. R. era instalat în palatul seu din Sinaia foarte puțin obosit de lungul drum ce făcuse. Sperăm, că această schimbare va fi cît se poate de profitabilă pentru restabilirea completă a A. S. R. Viitorul buletin peste câteva zile. Dr. Cantacuzino, Dr. Bucliu, Dr. Kremnitz.

Dela castelul Peleş (Sinaia) se vestește, că Principele Ferdinand a călătorit foarte bine și fără a se osteni; mulțumit și vesel a intrat în palatul seu Foișor.

Principele Bulgariei în Roma.

Vineri dimineață a sosit la Roma principele Ferdinand al Bulgariei, însoțit de ministrul de războiu Jurnov. La gară l-au primit în numele regelui Umberto maestrul de curte, capii autorităților civile și militare și doi consilieri ai ambasadei turcești. După obicinuitele onoruri militare, oaspele princiar a plecat cu o trăsură regală la Quirinal, unde l'a primit regele. După recomandarea reciprocă a suitorilor, regele a prezentat pe principe reginei. Soția principelui Ferdinand nu l'a însoțit la Roma, de oare-ce, catolică mare cum e, n'a voit să viziteze pe regele Italiei, fără

Deschidere de local!

Subscribul am onorul a aduce la cunoștință că deschid

un nou restaurant

în casa numită până acum „Ardean“

în care voi servi vinuri excelente de masă și desert și bere de export și Märzen-bier de alui Dreher, anumit din calitate cea, care înainte cu câțiva ani era foarte iubită în „Josefs-garten“ sub C. Müller.

Pe când promit, că voi griji totodată și de o culină bună și de un serviciu neexcepțional, mă rog, ca să-mi păstrați și în noul local încrederea de până acum.

Abonamente la prânz și cină se primesc bucuos.

Cu toată stima

A. Göbbel,
restaurateur.

[1596] 1—2

Se caută un învățecel

cu purtare bună pentru prăvălia cu mărfuri de modă și albituri a subscribului

[1605] 1—3

Iulius Popovits,
în Hațeg.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

A apărut și se află de vânzare la Librăria

„Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Un capitol din excelentul volum

„Paradoxe sociologice“

de

Max Nordau

REPRIVIRE

Traducere

de

Rosmarin.

În acest capitol autorul descrie și combate friolitatea lumii așa numite „mondaine“ și-i alimentează optimismul cu o reprivire asupra progresului, ce omenimea a făcut pe toate terenurile științei.

Acest capitol stă cu vrednicie alături de cel despre „Naționalitate“, și e tot așa de frumos tradus, într-un limbaj dulce, ce reține toate finețele originalului.

Prețul broșurei este 20 cr.

„Ardeleana“,

institut de credit și economii, societate pe acțiuni în Orăștie.

Fonduri proprii: fl. 350.000. Depuneri: fl. 700.000

Circulație anuală: fl. 3.000.000.

[1451] 9—12

Institutul face următoarele operațiuni, la cari recomandă serviciile sale:

- 1) acordă împrumuturi cu interese de 8%;
- 2) primește depuneri, dela particulari cu 5% și cu 5 1/2% ear' dela corporațiuni cul. cu 6%;
- 3) cumpără și vinde realități;
- 4) cumpără și vinde mărfuri și produse;
- 5) arădează și exarădează realități;
- 6) cumpără și vinde efecte publice;
- 7) mijlocește operațiuni, specificate sub 3, 4, 5.

La institut se mai află 500 acții proprii, puse în vîndere conform prospectului staverit de direcțiunea institutului sub nr. 68/1897.

Orice afacere se poate rezolva și informări se pot lua verbal în biroul institutului, ear' înscris prin corespondență.

Orăștie, în Maiu 1897.

Direcțiunea.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile

profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români).
Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
Vol. II. (Völkstliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
2. „Vlach-Maglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
3. „Die Sprache der Olympe-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
4. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români:
„Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
„Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă „ 2.80
„Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă „ 3.80
Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sînt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI“ ȘI A „FOII POPORULUI“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dictionar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.